

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

Стефанчук Р. О.

доктор юридичних наук, професор,
Голова Верховної Ради України, академік НАПрН України,
заслужений діяч науки і техніки України

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ І БРИТАНСЬКИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ НАУКИ ТА ОСВІТИ: МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Інноваційний розвиток сучасного університету визначається його здатністю поєднувати освітню, наукову та дослідницьку діяльність у єдину систему створення й поширення знань. Європейський Союз і Велика Британія накопичили значний досвід у формуванні цілісного науково-освітнього простору, заснованого на принципах відкритості, цифрової трансформації, міждисциплінарності та сталого розвитку. У межах цих підходів університети розглядаються не лише як заклади освіти, а як активні учасники соціально-економічних процесів, здатні генерувати інновації та сприяти суспільному поступу.

Британський досвід демонструє ефективність системи, у якій університети відіграють ключову роль у розвитку науки, технологій і підприємництва. Успішною є практика створення партнерств між університетами, державними установами та бізнесом, що забезпечує практичну реалізацію наукових результатів. Європейські університети, своєю чергою, орієнтуються на інтеграцію навчання і досліджень, розвиток академічної мобільності та підтримку молодих науковців. Такі підходи сприяють формуванню єдиного освітнього простору, у якому відбувається вільний обмін знаннями, ідеями та досвідом.

Для України вивчення цього досвіду є надзвичайно важливим. Сучасна система вищої освіти потребує оновлення підходів до управління наукою, фінансування досліджень і взаємодії між університетами та реальним сектором економіки. Використання європейських і британських практик може забезпечити підвищення ефективності університетських досліджень, розвиток інноваційної культури та підготовку фахівців, здатних працювати у високотехнологічному середовищі.

У перспективі інтеграція України до спільного науково-освітнього простору Європи передбачає не лише запозичення найкращих практик, а й формування власної моделі університету як центру інноваційного розвитку. Це дозволить зміцнити зв'язок освіти, науки й суспільства, сприятиме підвищенню конкурентоспроможності держави на міжнародному рівні та формуванню сучасної культури знань.

У сучасних умовах відновлення й трансформації вищої освіти надзвичайно важливими є не лише запозичення європейських і британських підходів до розвитку науки та інновацій, а й активна участь

України у спільних дослідницьких і освітніх ініціативах. Міжнародна наукова спільнота розглядає українських учених як рівноправних партнерів, здатних робити вагомий внесок у розвиток європейського науково-освітнього простору. Підтвердженням цього є позиція провідних європейських організацій, які послідовно наголошують на необхідності підтримки українських дослідників і збереженні наукової співпраці навіть у складних умовах війни.

Як зазначалось у заяві Science Europe, асоціації, що представляє великі державні організації, які фінансують або проводять новаторські дослідження в Європі, «(...)Science Europe and its Member Organisations express again their solidarity with, and support to, the people of Ukraine and our valued member the National Research Foundation of Ukraine (NRFU). Ukraine is a strong partner of European research funding and performing organisations» [3].

У цьому контексті наведена позиція Science Europe демонструє, що Україна розглядається не лише як об'єкт міжнародної підтримки, а як повноправний партнер європейського науково-дослідного простору. Така солідарність відображає глибоке усвідомлення ролі науки у забезпеченні миру, відновленні суспільства та зміцненні міжнародних зв'язків.

Для України участь у спільних дослідницьких програмах і ініціативах з партнерами з Європейського Союзу та Великої Британії є не лише проявом інтеграції до європейської спільноти знань, а й важливим кроком до відбудови інноваційного потенціалу держави. Збереження академічної мобільності, розвиток університетської науки, підтримка молодих дослідників і формування мереж міжнародної співпраці створюють умови для відновлення науково-освітнього середовища, здатного відповідати викликам сучасності.

У перспективі саме така модель партнерства, заснована на взаємній довірі, відкритості й спільних цінностях, може стати фундаментом сталого розвитку української науки та освіти у післявоєнний період.

У контексті триваючої російсько-української війни Україна високо цінує підтримку, яку надають Європейський Союз та Велика Британія не лише в гуманітарному, економічному, військовому чи політичному секторах, а й у сфері науки, освіти та інновацій. Міжнародна солідарність наукової спільноти є свідченням того, що наука здатна об'єднувати держави навіть у найскладніші історичні періоди, а підтримка з боку європейських партнерів допомагає українським дослідникам зберігати наукову активність, інтегруватися у світовий простір знань та продовжувати реалізацію дослідницьких проєктів, спрямованих на відновлення країни.

Європейська асоціація університетів, яка представляє понад 850 університетів та національних конференцій ректорів у 48 європейських країнах, також висловила солідарність зі студентами та співро-

бітниками університетів України, а також з усім населенням країни [4], і запропонувала низку рекомендацій щодо підтримки українських університетів та надання їм можливостей продовжувати дослідницьку та викладацьку діяльність, серед яких: (1) активніша підтримка університетів України через міжінституційні партнерства; (2) використання підходів до віртуального обміну та співпраці, зокрема із залученням цифрової інфраструктури; (3) продовження та розширення надання можливостей стажувань для українських науковців і студентів за кордоном; (4) заходи як для негайної відбудови, так і для довгострокового розвитку сектора вищої освіти та наукових досліджень в Україні; (5) посилення обміну інформацією, співпраці та координації між учасниками й зацікавленими сторонами [5].

Вищенаведене свідчить про те, що взаємодія між українською освітньою та науковою спільнотами та європейськими колегами не є тимчасовою, вона закладає підґрунтя для довготривалої та плідної співпраці, що має стати важливою частиною відновлення та модернізації України.

У контексті стратегічного бачення розвитку української системи вищої освіти особливої уваги заслуговують визначені урядом пріоритетні напрями модернізації галузі, спрямовані на її інтеграцію до європейського науково-освітнього простору. Серед ключових завдань виділяються реформування та модернізація системи вищої освіти, сприяння зближенню у рамках Болонського процесу, підвищення якості освітніх послуг, поглиблення співробітництва між університетами, розширення їхніх можливостей та активізація академічної мобільності студентів і науково-педагогічних працівників [1].

Ці цілі безпосередньо узгоджуються з європейськими підходами до забезпечення інноваційності, відкритості та конкурентоспроможності вищої освіти. Вони визначають вектор подальшого розвитку України як держави, що прагне гармонійно поєднати національні освітні традиції з кращими практиками Європейського Союзу та Великої Британії, формуючи сучасну модель університету як осередок наукових досліджень, інновацій і міжнародного партнерства.

Отже, зазначені орієнтири розвитку наукових інновацій в Україні створюють підґрунтя для формування спільного науково-освітнього простору з європейськими партнерами. У цьому контексті співпраця з Великою Британією набуває особливої ваги, адже британські університети традиційно демонструють високий рівень досліджень у сфері цифрових технологій, штучного інтелекту, екологічних інновацій та трансферу знань.

Спільні дослідницькі проєкти, академічні обміни та партнерські програми між українськими та британськими науковими інституціями здатні підсилити ці напрями, забезпечивши ефективний обмін

досвідом, розширення доступу до сучасної інфраструктури та формування культури відкритої науки. Така взаємодія сприятиме інтеграції української науки у глобальний контекст і посиленню її конкурентоспроможності у сфері інновацій.

У ширшому контексті інтеграції України до європейського та світового науково-освітнього простору важливо наголосити, що міжнародна співпраця сприяє розвитку не лише освіти й науки, а й удосконаленню правового середовища, яке є основою стабільного функціонування держави.

Україна сьогодні стикається з низкою проблем у сфері правового регулювання, серед яких — надмірна кількість і фрагментарність нормативно-правових актів, що створює труднощі в їх практичному застосуванні. «На сьогодні в Україні існує понад один мільйон нормативно-правових актів. При їх застосуванні часто виникають як протиріччя між різними законодавчими актами, так і внутрішні суперечності між положеннями одного й того самого акта» [2]. У зв'язку з чим досвід Великої Британії може стати особливо корисним. Британська правова система, що вирізняється послідовністю, узгодженістю та високим рівнем правової культури, демонструє ефективні підходи до законодавчої стабільності та юридичної техніки. Її елементи, зокрема системність нормотворчого процесу, інституційна спадковість і незалежність судової влади, можуть слугувати цінним орієнтиром для України у процесі вдосконалення власного правового простору в рамках європейської інтеграції та міжнародного наукового партнерства.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки : розпорядження від 25 березня 2022 р. № 286-р. / Кабінет Міністрів України. Київ, 2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286–2022-%D1%80#Text>
2. Стефанчук Р. О. Про наукову концепцію розвитку законодавства України : стенограма доповіді на засіданні Президії НАН України 11 грудня 2024 р. *Вісник Національної академії наук України*. 2025. № 2. С. 49–53. URL: <https://nasu-periodicals.org.ua/index.php/visnyk/article/view/16482/15609>
3. Science Europe stands with the Ukrainian research community: appeal to peace. *Science Europe Statement on one year of the Ukraine war*. Brussels : Science Europe, 24.02.2023. URL: <https://www.scienceeurope.org/media/2gpg2ntx/science-europe-statement-on-one-year-of-the-ukraine-war.pdf>
4. European University Association Statement on Ukraine. March 2022. *European University Association*. URL: <https://www.eua.eu/downloads/news/ukraine%20statement.pdf>
5. Supporting the Ukrainian university sector. EUA recommendations. 06.07.2023. *European University Association*. URL: <https://www.eua.eu/publications/reports/supporting-the-ukrainian-university-sector.html>

Ківалов С. В. Вітальне слово	253
Стефанчук Р. О.	
Європейський і британський досвід розвитку науки та освіти: можливості для України в умовах післявоєнного відновлення	255
Залужний В. Ф.	
Британський досвід забезпечення якості вищої освіти в контексті інтернаціоналізації українських закладів вищої освіти	259
Ківалов С. В.	
Академічна мобільність як рушійна сила євроінтеграції: спільні ініціативи України та Великої Британії	263
Бакаянова Н. М.	
Роль взаємодії вищих юридичних навчальних закладів з Національною асоціацією адвокатів України у повоєнному відновленні України	267
Бехруз Х. Н.	
Інтернаціоналізація освіти та національні освітні традиції у гуманітарній сфері	272
Брейзієр Р. В.	
Адаптивне модульне досвідне навчання (ACEL): сучасна педагогічна концепція для різноманітного та динамічного простору вищої освіти	275
Горбаченко С. А., Разінкін Н. С.	
Потенціал штучного інтелекту в підготовці бізнес-кейсів	280
Кібік О. М.	
Роль бізнес-освіти у забезпеченні сталого розвитку південного регіону України	284
Колодін Д. С., Колодіна А. С.	
Академічна доброчесність в умовах штучного інтелекту: український та міжнародний досвід	288
Корнута Л. М.	
Управління сучасним університетом: показники діяльності та їх інтерпретація	291